

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682993904/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

en stille Aften! Landeveien – ja den var ogsaa paa sin Maade poetisk, den forekom mig at være Veien til Parnasset, knuddret og ujevn, Gud veed hvor saa mange slippe uden at brække Halsen, thi den Ene vælter her efter den Anden, jeg var selv en Gang nær ved det.

I Morgenstunden kom vi da Alle med hele Lemmer til *Wandsbeck*. Her har *Claudius* levet og digtet; jeg tænkte paa *Andreas* og *Anselmus*, Solen skinnede mig ind i Ansigtet, saa Vandet kom mig i Øiet. Nær havde jeg kjørt forbi den Bygning hvor Talloetteriet trækkes, uden at lægge Mærke til den, men der ere da Tanker nok her alligevel, der som uselige Aander svæve om dette Sted og hyle over det uløste Mammon: *Claudius* og *Talloetteriet* – det er dog to Mærkeligheder ved en lille By, og vor Herre veed, de ligne slet ikke hinanden! Men jeg vil ikke tale ondt om Lotteriet, Livet selv er et stort Lotterie, der igjen har mange Underafdelinger, og nogle af disse ere ganske poetiske.

Lotteriet

Et Kys, som Indsats, gav jeg nys,
Og bad, som Udtræk, om det samme,
Men fik en *Ambe*, tvende Kys,
Mit unge Hjerte stod i Flamme!
Nu blev min Tanke *Ternen* viet,
Jeg satte Liv og Haab paa Spii,
Og tænkt, jeg sprængte Lotteriet,
Nu faaer jeg Udtræk naar jeg vil!
Og Kys – især i Ungdoms Alder,
Dog staae, om ogsaa Coursen falder.

Men det kan nu kun en Ægtemand synge, Digteren derimod – ja han har Lov til at skrive det.

Nu saae vi *Hamburgs Taarne*; de reiste sig høit i Veiret, ligesom for at see om vi ikke kom snart, og Solen skinnede paa dem og paa os, ligesaa smukt som ved noget andet keiserligt Indtog.